

ФАХОВА ПІДГОТОВКА МАЙБУТНІХ УЧИТЕЛІВ В КОНТЕКСТІ ЄВРОІНТЕГРАЦІЙНИХ ПРОЦЕСІВ

Шурин О.І.,

*канд. пед. наук, доцент кафедри
професійної освіти, трудового навчання та технологій
Рівненського державного гуманітарного університету
м. Рівне, Україна*

Професійна педагогічна діяльність є складною багатовекторною структурою, в основі якої лежить професійна готовність вчителя до здійснення професійної діяльності. Тому одним з основних чинників якісної освіти навчального закладу є компетентний кадровий склад його працівників, яким властивий високий рівень загальної культури та освіти, професійної мотивації, педагогічні здібності та самосвідомість, професійне мислення.

Різним аспектам підготовки вчителя до професійної діяльності присвятили свої наукові дослідження О.Абдуліна, А. Алексюк, С. Архангельський, Г.Балл, А.Барабанчиков, В.Безпалько, В.Бондар, О.Бондаревська, М.Букач, А. Вербицький, М. Євтух, І.Зязюн, В.Кан-Калик, В.Ковальов, Н.Кузьміна, В.Козаков, М.Нікадов, Н. Ничкало, В. Семиченко, В.Сластьонін, Б. Федоришин, О. Щербаков та ін.

Професійно-педагогічна підготовка вчителя передбачає високий рівень професійної і педагогічної діяльності, вміння здійснювати педагогічну взаємодію, поступове набуття педагогічного досвіду, творчість, креативність у здійсненні професійної діяльності [1]. До основних складових фахової підготовки майбутніх учителів відносимо: особистісна моральна й професійна культура особистості педагога; якісна навчально-методична підготовка майбутніх педагогів; володіння необхідними професійно-педагогічними технологіями й методами здійснення професійної діяльності; загальнокультурний та професійний розвиток особистості вчителя. Професіоналізм особистості педагога включає такі його якості, як:

професійно-педагогічну спрямованість, педагогічні здібності, професійно-педагогічна компетентність.

Саме компетентнісний підхід набуває все більшого поширення на сучасному етапі розвитку освіти. Так, одним із провідних напрямів діяльності міжнародних організацій (ЮНЕСКО, ЮНІСЕФ, Ради Європи, Організації європейського співробітництва та розвитку, Міжнародного департаменту стандартів), які опікуються проблемами розвитку міжнародної освіти, є забезпечення процесу підготовки міжнародних фахівців на засадах компетентнісного підходу, який передбачає формування у студентів набору компетентностей, необхідних для повноцінного життя та професійної діяльності у сучасному інформаційному суспільстві [2].

Професійно-педагогічна компетентність у сфері професійно-педагогічної підготовки визначається сукупністю теоретичних і методичних умінь педагога та їх професійним практичним застосуванням у фаховій діяльності. Серед основних елементів професійно-педагогічної компетентності виділяємо наступні: компетентність у галузі теорії і методики виховного процесу; компетентність у галузі фахових предметів; компетентність у галузі соціально-психологічного спілкування; компетентність диференціально-психологічну (мотиваційна сфера); компетентність ауто-психологічну (визначення достоїнств і недоліків власної діяльності); компетентність у сфері європейських освітніх систем та міжнародного співробітництва тощо.

Відтак, сучасний стан розвитку освіти вимагає нових професійних компетенцій, оволодіння ними і впровадження у практику. Тому дослідження процесу підготовки майбутніх педагогів до професійної діяльності було і залишається однією з основ забезпечення якісної освіти і є актуальним напрямком сучасних досліджень.

Список використаних джерел:

1. Петухова Л.Є. Тенденції у загальнопедагогічній підготовці вчителя протягом ХХ століття. Проблеми сучасної педагогічної освіти. ч.1: Серія: Педагогіка і психологія. 2008. Вип. 20. Ялта: РВВ КГУ, 211 с.

2. Чичук В.М. Нові підходи до підготовки вчителів у контексті євроінтеграційних процесів. Витоки педагогічної майстерності. Сер.: Педагогічні науки. 2011. Вип. 8(2). С. 294–299.